

เม้าท์เรื่องงาน กับ อลิส ไม่ยอมรับความจริง

บทความโดย : อารporn_ภูวิทย์พันธ์ุ

อีเมล : p_arporn11@yahoo.com

แน่นอนว่าไม่มีใครที่เพอร์เฟกซ์ไม่ซะทุกเรื่อง ผู้ที่คิดว่าตนเองเป็นคนเก่งก็ย่อมต้องมีจุดบกพร่องที่จะต้องพัฒนาปรับปรุงไม่มากก็น้อย คนเก่งเหล่านี้ถ้ายอมรับฟังถึงจุดบกพร่องหรือสิ่งที่ตนเองจะต้องพัฒนาแล้วล่ะก็ ย่อมจะทำให้พวกเขาปรับปรุงตนเองอยู่เสมอ แต่ก็เหมือนกันที่คนเก่งบางคนคิดว่าตนเองทำถูกต้องแล้ว สิ่งที่เกิดขึ้นนั้นไม่ใช่ความผิดของตน

อลิสขอเม้าส์ถึงเรื่องของเพื่อนคนหนึ่ง เขาเล่าให้ฟังว่าที่บริษัทก็มีคนเก่งอยู่หลายคนเหมือนกัน มีคนเก่งคนหนึ่งซึ่งเป็นเพื่อนร่วมงานที่จบมาจากมหาวิทยาลัยต่างประเทศที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่ง จบได้เกรดเฉลี่ยดีถึงดีมาก มีไหวพริบ ดูแล้วเป็นคนฉลาดพอควร เขามักจะพูดอยู่เสมอว่าตนเองเป็นคนหัวไว รับรู้ข้อมูลต่างๆ ได้เร็วกว่าคนอื่น และเขามักจะชอบพูดจาตู่คนอื่นหรือบอกว่าคนนี้ คนโน้น “ โง่ ” “ ไม่เก่งเท่าเค้า ” “ ทำไม่เรื่องแค่นี้คิดไม่ได้ ” “ ทำแบบนี้ ไม่ฉลาดเลย ” พบว่าเพื่อนคนนี้มักจะปฏิเสธเสมอหากมีใครมาวิจารณ์ผลงาน และมักจะไม่ยอมรับว่าตนเองทำงานไม่ดี ไม่เป็นไปตามความคาดหวังของหัวหน้างานและคนอื่น ๆ

อลิสเชื่อว่า ถึงแม้ว่าเราจะเป็นคนทำงานเก่งหรือไม่เก่งก็ตาม การยอมรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และคำวิจารณ์ของผู้อื่นนั้นเป็นสิ่งที่ดี เอาข้อมูลที่ได้รับทั้งหมดมาพิจารณา วิเคราะห์ ประเมิน และปรับปรุงการทำงานของตนเองให้ดียิ่งขึ้น การแสดงอารมณ์ การใช้คำพูดที่ไม่สุภาพ การปฏิเสธข้อมูลต่าง ๆ เหล่านี้ เป็นสิ่งที่ไม่ควรทำอย่างยิ่ง พูดมาตรงๆ ทำให้อลิสคิดขึ้นได้ถึงเพื่อนเก่าที่เคยทำงานร่วมกัน นอกจากจะปฏิเสธไม่ยอมรับความเป็นจริงแล้ว เขายังพูดจาว่าคนอื่นแบบเสีย ๆ หาย ๆ ทว่า “ เป็นใคร จบจากที่ไหนกัน ถึงได้มาวิจารณ์ผลงานของตน ” “ ก็แค่จบปริญญาตรี จะมาสู้คนจบปริญญาโท เกียรตินิยมได้ยังไง ” หรือ “ ที่พูดมาทั้งหมดนี้ ไม่ได้เรื่องเลย เอาสมองคิดบ้างหรือไม่เนี่ย ” อะไรทำนองนี้ค่ะ

คนเก่ง หรือแม้กระทั่งคนที่ทำงานไม่เก่ง เรื่อย ๆ เฉื่อย ๆ ไปวัน ๆ ซึ่งไม่ยอมรับฟังความเป็นจริงไม่ว่าจะมาจากใครก็ตาม คนกลุ่มนี้อันตรายค่ะ พวกเขาจะยึดติดกับรูปแบบการทำงานเดิม ๆ ชอบยังงี้ก็จะทำงานแบบนั้น ไม่ค่อยจะมองชาวบ้านชาวช่องว่าคิดและอยากได้อะไร เป็นพวกที่มักจะถือตนเองเป็นสำคัญ คิดว่าตนเองแน่แล้ว เป็นพวกที่ไม่ชอบให้ใครมาวิจารณ์หรือพูดถึงผลงานของตนในทางที่ไม่ดี ปฏิเสธ หรือหาเหตุผลต่างๆ นา ๆ มาสนับสนุนว่าสิ่งที่ตนทำนั้นถูกต้องและดีอยู่แล้ว

เมื่อคุณเจอเจอคนประเภทที่ไม่ชอบฟังคำวิจารณ์ หรือข้อตักเตือนจากผู้อื่น ทางที่ดีควรหลีกเลี่ยงที่จะพูดถึงจุดไม่ดีของเขา เพราะถ้าพูดไปแล้ว และพวกเขาไม่ยอมรับฟังคำพูดของคุณ แทนที่จะส่งผลดีให้กับตนเอง กลับจะส่งผลเสียให้กับตัวคุณซะมากกว่า พบว่าคนกลุ่มนี้มักจะมองคนอื่นว่าเป็นคนจู้จี้จ้าน ยุ่งเรื่องส่วนตัวของเขา ไม่มีอะไรทำหรือยุ่งถึงได้มาวิจารณ์ เสนอแนะ หรือตักเตือนพวกเขา

อติสว่าปล่อยเขาไปเถอะค่ะ เพราะเท่ากับว่าเขาทำร้ายตัวเองจากนิสัยที่ไม่ยอมรับฟังผู้อื่น ไม่ยอมรับความจริง เชื่อว่าคนประเภทนี้จะเคยชินกับรูปแบบหรือความคิดเดิม ๆ ของตน ไม่ค่อยจะพัฒนาและปรับปรุงผลงานให้ดีขึ้น ซึ่งคุณเองจะพบได้จากหลากหลายประเภทของคน ไม่ว่าจะเป็นหัวหน้างานที่ไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของลูกน้อง ไม่ชอบให้ลูกน้องมาวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของตน จากเพื่อนร่วมงานที่มักจะปฏิเสธความหวังดีของคนอื่น จากลูกน้องที่อาจคิดว่าตนเองเก่งกว่า ดีกว่าหัวหน้างานของตน หรือจากบุคคลรอบข้างที่คุณทำงานร่วมด้วย

หากคุณต้องทำงานร่วมกับคนประเภทที่ว่ามานี้ ไม่ต้องกังวลใจแล้วนะคะ อยู่เฉย ๆ ดีกว่าค่ะ แต่ถ้าเป็นเรื่องที่ซีเรียส ปล่อยทิ้งไว้ไม่ได้แล้ว คุณเองควรรหาโอกาสบอกตรง ๆ อย่างสุภาพ เช่น “ ที่พูดมานั้นเป็นเพราะความหวังดี ไม่อยากให้ใครมามองคุณเป็นแบบนี้ หากไม่เชื่อก็ไม่เป็นไรนะ ” การเลือกใช้คำพูดที่ดีจะมีส่วนช่วยทำให้อีกฝ่ายที่คุณพูดด้วยลดตึกริความโกรธ หรือการไม่ยอมรับความเป็นจริงลงได้ แต่ถ้าเขายังยืนยันกรานว่าสิ่งที่เขาทำถูกต้องแล้ว ดีแล้ว คุณไม่จำเป็นที่จะต้องพูดต่อแล้วนะคะ หยุดเลยค่ะ รับฟังและเงียบเฉยจะดีกว่า ปล่อยให้ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นเป็นข้อมูลป้อนกลับให้กับคนประเภทที่ว่านี้จะดีกว่าค่ะ